

CRISTINA BONCEA

OCTOPUSSY

HERG BENET
PUBLISHERS

Colecția $\sqrt{7}$

HERG BENET
P U B L I S H E R S

2015

CUPRINS

Capitolul 1	5
Capitolul 2	10
Capitolul 3	16
Capitolul 4	23
Capitolul 5	28
Capitolul 6	34
Capitolul 7	36
Capitolul 8	44
Capitolul 9	55
Capitolul 10	64
Capitolul 11	76
Capitolul 12	83
Capitolul 13	90
Capitolul 14	99
Capitolul 15	106
Capitolul 16	114
Capitolul 17	118
Capitolul 18	122
Capitolul 19	130
Capitolul 20	135
Capitolul 21	138
Capitolul 22	142
Capitolul 23	146
Capitolul 24	120
Capitolul 25	154
Capitolul 26	158
Capitolul 27	165
Capitolul 28	168
Capitolul 29	172
Capitolul 30	175
Capitolul 31	179
Capitolul 32	182
Capitolul 33	185

© 2015 Cristina Boncea
© 2015 Herg Benet Publishers, pentru prezenta ediție

Herg Benet Publishers
Str. Dr. Burghilea 22, sector 2, București, România
www.hergbenet.ro
editor@hergbenet.ro

Copertă: The Spartan Bureau

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BONCEA, CRISTINA

Octopussy / Cristina Boncea. - București : Herg Benet, 2015
ISBN 978-606-8530-86-4

821.135.1-31

Tipărit în România

CAPITOLUL 1

— Oh! My! Sugar! Daddy!

Becks știe că maică-sa iar face sex. Adică din nou. Din nou în aceeași noapte. E cam dezolant, ce pot să spun...

Dar tu știi ce zi e mâine? Becks știe și îi e cam frică. E și fericită, în același timp. Viața ei se poate schimba la 360 de grade. Poate fi ceva atât de diferit și totuși nimic nou. E doar trecutul readus la viață, în chipul, corpul, dar mai ales în mintea surorii sale gemene. Hyena.

Becks abia închide ochii. Se gândește la bere. A aflat de curând că e o bere cu numele ei. Ea nu bea bere, de unde naiba să știe... Ce idioți. Ar face bine ca nici părinții să nu fi avut habar atunci când au numit-o. (Că doar nu e botezată sau ceva. Nu are nicio religie și totuși își dorește din toată inima să existe cineva acolo sus care să-i urmărească fiecare mișcare, să o vadă în fiecare secundă din viață și să știe tot ce a făcut ea până la treispe ani.) Știi ce e amuzant? Că tot vorbeam de Hyena, ele s-au născut în zile diferite. Hyena marți, iar Becks miercuri, 19 și 20 martie 2000. Diferență de cînșpe minute, dar sunt gemene identice. Au același ADN și asta o sperie și mai tare pe Becks. Încearcă de vreo trei ore să închidă ochii. Îi

închide, însă vede și mai mult întuneric. Se tot întrebă... de fapt întotdeauna s-a întrebat cum ar fi dacă Hyena ar reveni acasă... dar a oprit acest gând adânc în mintea ei, l-a aruncat, a vrut să-lucidă. Chiar dacă ar fi reușit, nu contează, pentru că faptele sunt fapte. Mâine, adică azi – tot într-o miercuri, ca să vezi –, Hyena va dormi în aceeași cameră cu sora ei geamănă și nimic nu poate schimba acest lucru.

*

În fața ușii nu stă nimeni. Adică e doar soarele de februarie, un soare șters. În fața ușii nu stă nimeni *încă* pentru că în aproximativ zece minute părinții ei vor intra cu mașina pe alee. O vor aduce pe Hyena acasă, iar Becks vrea doar să fie pregătită pentru acel moment. Nu vrea să fie luată prin surprindere, să stea pe toaletă și să audă din senin ușa deschizându-se. Nu. Vrea să vadă mai întâi partea din față a mașinii, apoi întreaga mașină venind din depărtare. Până atunci, vrea să încerce să-și calmeze pulsul, deși se pare că niciodată nu reușește. E mereu copleșită de tot felul de emoții, unele peste altele. Își amintește că nu a vizitat-o nici măcar o dată pe soră-sa, că a fost acolo doar când au dus-o părinții ei și apoi au plecat acasă cu un membru al familiei mai pușin. Oricum, Hyena a fost ușor-ușor înlocuită de Ham, potaia. Becks se întreabă dacă Hyena va fi nervoasă sau dacă s-a schimbat atât de mult în ultimii șapte ani, cât să fie doar un robot spălat pe creier. Și se mai întreabă, firav, dacă încă mai are o soră geamănă sau va fi doar o străină care locuiește cu ei de azi înainte...

Inima îi tresare, așa cum se și aștepta, atunci când Mercedesul intră pe alee și ea vede sigla mașinii

sclipind, apoi pe Gary la volan. Hyena e acasă. *Let's party...*

*

Becks trebuie să-și revină. Îi apar în minte tot felul de imagini lipsite de sens, își amintește vag și nu știe dacă s-a întâmplat cu adevărat sau nu... își amintește cum îi deschidea ușa poștașului în fiecare joi... exact în același loc, aceeași ușă. Tot ce a fost înainte de acea secundă i se pare un vis. Parcă se topește și deja nu mai respiră când portiera din spate se crapă încet și o fată blondă iese afară. Hyena.

Blondă, cu părul lung și cârlionțat la vârfuri, cu pistrui, cu ochii verzi, înaltă, slabă, zâmbitoare. Este copia ei fidelă. În sfârșit, Becks își vine în fire și realizează că totul va fi minunat. Realitatea este așa cum trebuie. Universul ei a rămas pe loc. Sau, orice s-ar fi întâmplat, Hyena e exact ce trebuie să fie...

FUCKIN' SORA EI.

*

Sunt lumânări aprinse peste tot, ca prima oară când o virgină face sex și îi e teamă... sunt lumânări la masă și în bucătărie, dar toată lumea știe că nu e nimic romantic în asta. Toată lumea știe că lumânările înseamnă cu totul altceva. Cina în familie. Inclusiv cu Ham.

Becks înfulecă friptura de vită și pune ultima picătură de sos în farfurie. Urmează să o curețe cu degetul, dar cel mai interesant e că și Hyena face la fel.

— Așa de mult vreau un pat moale! M-aș mira să nu am probleme cu spatele deja, zice Hyena.

— Păi, mișto, o să dormi în pat cu mine, că a comandat mama unu' nou, da' bulangii nu l-au adus nici până azi. L-a comandat săptămâna trecută.

— Pfft!...

Garrison, tatăl vitreg al celor două fete, râde în sinea lui. Candie, mama lor naturală, doar își savurează saramura de crap. A gătit-o special pentru ea însăși, ca de obicei. Nu mănâncă niciodată carne, doar pește. Vrea să fie slabă, slabă...

— Da, Hyena, o să vină în curând patul. Oricum, nu-i problemă. Acuma ești aici, zice ea.

— O să trebuiască să ne reînveți tabieturile, zice și Gary. Deși nu cred că s-au schimbat prea mult, știi tu, în afară de treaba cu taică-tu.

— Și eu am ceva obiceiuri noi, dar nu-i bai... nu-i mare scofală, spune Hyena.

Când era mică, adică înainte să plece, cu toții o strigau Hyhy. Râdea încontinuu, chiar mai mult decât Becks, care e cam imatură pentru vârsta ei. Hienele râd, Hyena râde.

Hyena și-l amintește pe tatăl ei natural mai bine decât Becks. Era un tip gras cu părul negru și creț. Mama lor a divorțat chiar cu opt ani în urmă. Hyena nu apucase să petreacă așa mult timp cu Gary, dar Becks avea să o pună la curent cât de repede. Erau puține secrete în familia lor, majoritatea lucruri pe care toți le știau și despre care nu mai trebuia să discute... Becks însă nu știa despre gândurile surorii sale, iar acum măcar nu îi mai era teamă să le afle. Nu mai fusese așa de fericită din ziua în care îl primise pe Ham.

Cina se termină repede, s-a făcut opt fără ceva. Hyena este obosită și afară este întuneric. Zilele următoare urmează să ningă – și nu doar o simplă

ninsoare, ci viscol și furtună. Este vacanță, după care începe al doilea semestru din clasa a șaptea.

Camera lui Becks este relativ mare și cam goală. Are un pat de trei ori mai lat decât ar avea nevoie, cu multe perne și cuverturi din mătase. Pereții sunt gri metalic și au două dintre cele mai largi ferestre din casă. Prin ele poate vedea până la marginea orașului, poate vedea pădurea ce îi înconjoară. Mai are și un dressing imens, plin cu haine relativ scumpe, cu rochii, dar mai ales pulovere, blugi și eșarfe. Un laptop pe măsuta de cafea și un coș de gunoi plin cu hârtii. De asemenea, în camera lui Becks este și o baie. Evident, nu chiar în cameră, dar are o ușă ce duce înspre o altă cameră mică, cu gresie pe jos și modele aiurite pe pereți. Cam asta e tot, dacă nu luăm în calcul covorul de blană ce se întinde pe aproape întreaga suprafață, din fața patului până la dulap și de la geam până la ușă. Blană de vulpe combinată cu blană de câine, care se tăvăleşte mereu pe ea atunci când se află acolo.

Becks și Hyena au terminat primele de mâncat și se pare că până în acest punct ambele gândesc la fel, dorindu-și cât mai repede să rămână singure. Becks ezită dacă să o întrebe sau nu pe soră-sa despre timpul petrecut acolo, departe, dar poate începe cu lucrurile mai simple, iar apoi să afle restul pe parcurs. *No hurry.*

Hyena s-a aruncat pe pat de cum au intrat în cameră. În aer se simte miros de lavandă de la bețișoarele ce ard deasupra laptopului.

— Lol, nu mă mai mișc de-aici.

— Nici nu treb'e...

CAPITOLUL 2

- Nu te dai bine cu eyeliner!
- Ce căcat, așa se poartă!
- Nici măcar nu e egal.
- Păi da.

Sunetele se aud diferit într-o baie. Ecoul e mai mare, vocile sunt mai clare. Hyena trebuie să ia haine de la Becks. Asta nu-i nicio problemă. Cât despre motivul pentru care se machiază, nimic prea important. O gură de aer în oraș. Un joint cu prietenii lui Becks... Ha, ha! Glumesc!

Diferențele dintre cele două fete nu sunt cine știe ce vizibile, dar se pare că Hyenei îi place să iasă în evidență mai tare. Acasă de două ore și deja *she wears the pants*. Nicio problemă. Aseară au adormit amândouă mult prea repede. Și cine are chef de depănat amintiri dimineața la zece?

- Ce liniște a fost ieri...
- A, cred că au zis să te obișnuiești puțin, că de-abia ai venit.
- Vecinii?
- Mama și tata.

Hyena nu mai zice nimic. Poartă o rochie foarte mulată și scurtă, de culoarea mării sau a cerului, culoare cel mai bine cunoscută sub numele de

ALBASTRU, o culoare generică având diverse forme și sub-nume. Ca un folder... Arată ca Madison Montgomery.

Becks are niște blugi și un tricou gri și și-a prins părul într-o coadă.

— Gata?

— Gata.

Bow down bitches, bow down

Bow down bitches, bow down

Muzica ar putea fi adăugată pe fundal în timp ce gemenele ajung în centrul orașului. Nu degeaba Bucureștiul e Micul Paris. Chiar dacă Becks este îmbrăcată sport, capetele se întorc în direcția lor, unii oameni le fac poze, iar majoritatea zâmbesc și dau coate prietenilor.

Nimeni nu știe cine este Hyena, dar cu toții trebuie să afle. Hyena vrea să fie celebră, iar Becks și-a dat seama de asta după numai câteva minute petrecute alături de ea. Nicio problemă. Pe Becks nu o deranjează atenția.

Ambele poartă sandale gen Asos, cu talpa înaltă și plată. Se opresc pe dalele de piatră din față de la Old City Pub. Înăuntru, muzica își face cu adevărat treaba, așa că acum chiar par a fi la o petrecere din *Gossip Girl*. Dacă nu iei în considerare mediul deloc luxos. Bine că tipul care le așteaptă poate face să dispară cu ușurință orice altă atracție dimprejur.

— Sharkeisha&co, huh? întrebă el, când cele două ajung la masă.

— Soră-mea. Hyena.

Tipul îi face cu ochiul.

— Alin.

Are părul creț și șaten, fața albă, ceva barbă, un tricou cu pete. Verdictul: drogat, sărac, inutil.

— Tu bei bere? o întrebă Alin.

— Nah! Cocktail.

— Pfft!...

Hyena nu-și dă seama ce relație e între Becks și tipul ăsta. O fi dealerul ei. Dracu' știe, dar Becks ar trebui să înțeleagă faptul că drogurile fac rău organismului. Ea trebuie să fie sănătoasă, să trăiască cât mai mult, pentru a face lucruri nesănătoase. Nesănătoase mintal.

Hyena nu se simte deloc confortabil, iar Becks observă asta. Când stă așezată, rochia i se ridică mai mult decât ar trebui, așa că Hyena e obligată să-și țină mereu mâinile în poală. Oare are măcar chiloți? Două cocktailuri mai târziu și trei invitați în plus, toți tipi, iar atmosfera devine insuportabilă.

— Nu-mi place aici. Hai acasă, zice Hyena, care nu înțelege de ce niște fete bogate ca ele trebuie să meargă în locuri așa de jechoase, cu niște tipi pe măsură.

— Nu, stai să înțelegi. Mai așteaptă câteva minute, îi zice Becks.

Hyena devine curioasă. Poate că totuși există un scop în toată distracția asta de doi bani. Măcar muzica e bună.

Gemenele revin de la toaletă. Cei patru tipi rânjesc la ele și fumează, dracu' știe ce. Hyena habar n-are cum arată iarba, deși ar fi avut câteva ocazii atunci când a fost plecată acolo.

În loc să stea din nou lângă ea, Becks se așază între Alin și un tip soios, ce pare a fi în clasa a șasea cel mult. Îi pune mâna pe pantaloni într-un mod agresiv, iar Hyena închide ochii. I se pare scârbos. Încă nu înțelege.

Tipul închide și el ochii, apoi se holbează la Becks, ca și când ar aștepta-o pe ea să se ridice prima și să îl roage cu un blowjob. Nț, nț! Prietenii lui rânjesc, dar e clar că sunt geloși. Unul dintre ei se uită cu poftă la Hyena, iar ei îi vine să-i arate un deget. Se abține. Îi e frică de viol, chiar dacă pare un lucru paranoic. Mâna lui Becks e încă pe pantalonii lui Alin, iar chestia lui pare a se trezi la viață. Unul dintre prieteni iese afară, prefăcându-se că vorbește la telefon. Ceilalți doi nu se clintesc, bucurându-se de propriile erecții deloc subtile. Hyena vrea să se ridice și să plece, dar chiar în acel moment Becks se ridică și ea. Alin o urmează, probabil încrezător într-un scenariu foarte promițător în mintea lui, însă Becks își ia doar geanta și o trage pe Hyena după ea. Alin rămâne în urmă, iar expresia de pe față îi este evident dezamăgită. N-are ce să facă. Își mai aprinde o țigară. Țsta e ultimul lucru pe care gemenele îl văd înainte să iasă pe ușă. E ora prânzului și e frig ca naiba.

— Am o singură întrebare. De ce? face Hyena, dar Becks îi arată cu grijă un portofel.

Portofelul lui Alin. Din el se vede ieșind o bancnotă de un milion.

— Vorbești serios? Puteai să ceri acasă banii ăștia. Chiar merită?

— E prima oară când am acceptat să ies cu el. Pe bune. Am vrut să facem ceva amuzant.

Hyena își dă ochii peste cap. Nu o crede. Becks se enervează că soră-sa, care abia a venit și nu o cunoaște deloc, crede că e o curvă. Dar nici una dintre ele nu spune nimic. Merg acasă în liniște.

— Fumezi? întrebă Hyena pe la jumătatea drumului, în taxi.

— Nu. Nu beau nici măcar cafea.

— Bine. Cafeaua îți îngălbenește dinții.

*

E ora patru după amiaza. Nu e nimeni acasă, cel puțin nu încă. Aș putea zice că mâna lui Gary se odihnește pe vaginul lui Candie, dar e mai degrabă ca și cum el ar căuta disperat ceva, ca atunci când știe că oricum nu are nicio șansă de a găsi acel ceva. Se agață ca un adolescent de prima sa relație. Se agață atât de mult, încât una dintre părți trebuie să se rupă. Degetele lui strânse scormonesc în continuare și nu este nicio muzică, niciun alt sunet în afara celui ce iese suav din gâtulejul soției.

— Evrica, spune el, scoțând pumnul și aproape râzând.

Ar putea fi tatăl natural al Hyenei, la cât de mult râde.

Candie, în schimb, are o figură atât de serioasă după ce gemetele se opresc, încât Gary își înghite rânjetul și își linge degetele unul câte unul, dar fără a renunța la jocul de-a clipitul. El niciodată nu îl câștigă. Candie e prea puternică.

— Spune-o, zice Candie. Hai...

Mâna ei strânge organul lui Gary atât de tare, încât ar putea exploda, ca o pungă de popcorn în cup-torul cu microunde.

— Spune-o, spune-o... ce poți să mai spui?

— Tish... Tish...

— Îmi place când vorbești în franceză.

Morticia și Gomez. Da, asta se joacă astăzi. Dar încă e lumină afară. Jocul lor parcă nu are niciun farmec. „Dacă vin copiii“ nu a fost niciodată o grijă. Copiii lor sunt la fel ca Wednesday și Pugsley. Li s-ar